

אהבה, ציפייה, פה, זאב

מערבית: איציק שניבויים

1. אהבה

אישה יפה, בת שישיים בערך, שתמונת שותפה לחיים תלויה על הקיר, מסירה את האבק מזוגייתה ומנשקת אותה מדי לילה. היא התעקשה לקבור את בעלה בארון עץ אלון קשיח, וכאשר ניסו להניאה מכך מסיבות רבות, עמדה על דעתה, וכאשר שאלו אותה מדוע ענתה להם: כשנחזור מחר ליפו, לא אשאיר אותו כאן בבית הקברות של מחנה הפליטים, הוא ישוב אֶתִי אל ריח התפוזים.

2. ציפייה

"אין כוח ואין עזוז אלא באללה", רשידה השתגעה – אמר המורה בבית הספר של מחנה הפליטים, חמדאן אלטברי, לאחר שחלף על פניה בשבתה מחוץ למחנה, בצלו של עץ עלוב, בוהה, מביטה דרומה, משל הייתה מצפה למשהו או למישהו.

רוכל הירקות אסמאעיל אלטיראוי השיב לו:

יעזור לה אלוהים, מאז יצא בנה עם חוליה לפלסטין לפני ארבעים שנה, היא מחכה לשובו בכל יום, כשבידה צרור המזון, היא אומרת שבוודאי יהיה רעב כשישוב משטח האויב.

"אין כוח ואין עזוז אלא באללה" – השיב לו המורה חמדאן אלטברי, והוסיף:

"לא אמרתם לה שמי שלא חוזר ממשימת החוליה הוא שבוי או שהיד?"

"אמרנו לה מיליון פעמים, אבל היא לא השתכנעה. היא אומרת לנו 'תראו לי את השם שלו ברשימות של הצלב האדום, אם הוא שבוי או שהיד'. אמרנו לה שהוא נעדר, והיא ענתה בכעס 'לא נכון! עבדאללה יחזור!'"

"ובעלה אבו עבדאללה?"

"כשהשם שלו הופיע ברשימת הרשאים לשוב ליריחו אחרי הסכם אוסלו, היא לא

* מאג'ד אבו ג'וש נולד בשנת 1959 בעמואס, יישוב שנגנש בשנת 1967, וחי כיום בירושלים. הוציא לאור כמה וכמה קובצי שירה וסיפורי ילדים, ושני רומנים: "עסל אלמלכאת" (דבש המלכות) ו"סארה חמדאן". קובץ שיריו האחרון נקרא "הוה אלמלכאת" (אהבת המלכות).

הסכימה ללכת אִתּוֹ. היא אמרה לו: 'לך לבדך, אני אחכה לעבדאללה'. ברור שהוא לא הלך, ונשאר במחנה עד שנפטר לפני שנתיים".
עד היום, אם תחלוף על פניה של אישה היושבת לבדה בצל עץ, בידה צרור מזון, והיא מסתכלת לכיוון דרום בעיניים עיוורות, זאת היא שעדיין מצפה לשובו של עבדאללה.

3. פה

יש לו פה גדול ועיקש שאינו סר למרותו, דבר שגרם לו בעיות רבות. בעיות עם הממשלה, כאשר כינה את אחד משריה שדבריו לא מצאו חן בעיניו: "שקרן", בעיות עם בעל הבר שהטיח בו "רמאי!" בעיות עם חבר שביקש ממנו לשקר לאשתו, והוא הסגיר אותו: "הוא בוגד", בעיות עם מנהיג המפלגה שבו עלב: "גידלת כרס רצינית, חבר", בעיות עם אחת מחברותיו, שכאשר שאלה אותו אם היא נראית יפה בשמלתה החדשה, אמר לה: "חשבתי שזאת שמלתה של בתך הקטנה", והיא בתגובה שפכה עליו את כוס הקפה שלה ועזבה בזעם.

יש לו פה גדול ועיקש, והוא החל להשאירו בבית בכל פעם שהלך לבית הקפה.

4. זאב

הזאב שהותיר את היער מאחוריו, שרטט חדר עשוי מקנה סוף וכפות תמרים על חוף הים, חדר ללא דלתות ועם חלונות הפונים לארבע הרוחות, הזאב שלמד לשיר ולדוג ולגדל ענבי יין, הזאב שהתרועע עם הגלים והרוח, עם הלילה והירח, התאהב מעל לראשו, היה כחמנית, מפנה את ראשו לכל מקום שהיא הלכה אליו, הולך אחר עקבותיה בחול כדי למחותם מתוך קנאה, ומביא לה בכל ערב את הדגים שדג ואת הצדפים ואת היין שאסף, ומאריך בשירה מתחת לחלונה עד שתירדם – הזאב שהלך אחר לבו, חשב שלמלכה יש לב.